

Η Α΄ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 26^{ης} Φεβρουαρίου /11^{ης} Μαρτίου 2011, τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ἐψάλη ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ ἀνεγνώσθη ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου πρῶτον εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. Τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐν ταυτῷ κατανυκτικῆς ἀκολουθίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ Ὅποιος καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀκολουθίας ἀπηύθυνε τὸν κάτωθι Πατριαρχικὸν καὶ Πατρικὸν λόγον:

«Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τό, Χαῖρε κλῖμαξ ἐπουράνιε δι’ ἧς κατέβη ὁ Θεός. Χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Τόσον πολὺ ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων, πού ἔζη εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὥστε παρέδωκεν εἰς θάνατον, τὸν μονάκριβον Υἱόν Του, διὰ νὰ μὴ χαθῇ εἰς αἰώνιον θάνατον, καθένας πού πιστεύει εἰς αὐτόν ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής).

Τό ἀπ’ αἰῶνος κεκρυμμένον μυστήριον τῆς ἀπειρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡ ὁποία ἐγένετο συνεργός τοῦ Θεοῦ τούτου μυστηρίου. Διὰ τοῦτο ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐξόχως καὶ πρεπόντως τιμᾷ τό πρόσωπον τῆς Παναγίας κατὰ τό στάδιον τῆς εὐλογημένης νηστείας τῆς Αγίας Τεσσαρακοστῆς.

Τό ἰδίωμα ἀλλὰ καὶ μοναδικὸν προνόμιον πού προσέλαβε ποτέ γυναῖκα εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν εἶναι ἡ προσωνυμία τῆς Παρθένου Μαρίας, Θεοτόκος. Θεοτόκον καὶ οὐχὶ Χριστοτόκον ὠνόμασε καὶ θεολογικῶς ἀπέδειξεν ὅτι ἀνεδείχθη διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ Παρθένος Μαρία ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «οἱ δέ Θεοτόκον ὀνομάζουσι τὴν Ἁγίαν Παρθένον ἕνα τε εἶναι φασιν Υἱόν καὶ Χριστόν καὶ Κύριον τέλειον ἐν θεότητι, τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι».

Ἐξ ἄλλου ἡ πλέον σημαντικὴ καὶ περιεκτικὴ ὀνομασία εἰς τὴν Παρθένον Μαρία εἶναι ἀκριβῶς ἡ τῆς Θεοτόκου, δηλονότι τῆς Μητρός τοῦ Θεοῦ. Μὲ αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν ἀπευθύνεται ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἱκετευτικῶς ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὴν Παναγίαν: «τοὺς σούς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον...». Καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, «Τοῦτο τό ὄνομα ἅπαν τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας συνίστησι. Εἰ γάρ Θεοτόκος ἡ γεννήσασα, πάντως Θεός ὁ ἐξ αὐτῆς γεννηθεὶς, πάντως δέ καὶ ἄνθρωπος. Πῶς γάρ ἂν ἐκ γυναικὸς γεννηθεῖη Θεός ὁ πρό αἰώνων ἔχων τὴν ὑπαρξιν, εἰ μὴ ἄνθρωπος γέγονεν; Ὁ γὰρ υἱὸς ἀνθρώπου ἄνθρωπος

δηλονότι. Εἰ δέ αὐτός ὁ γεννηθεὶς ἐκ γυναικὸς θεὸς ἐστίν, εἷς ἐστὶ δηλονότι ὁ ἐκ θεοῦ Πατρός γεννηθεὶς ἐκ γυναικὸς θεὸς ἐστίν, εἷς ἐστὶ δηλονότι ὁ ἐκ θεοῦ Πατρός γεννηθεὶς κατὰ τὴν θείαν καὶ ἄναρχον οὐσίαν καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκ τῆς Παρθένου τεχθεὶς κατὰ τὴν ἡργμένην καὶ ὑπὸ χρόνον οὐσίαν ἦτοι τὴν ἀνθρωπίνην.

Μέ ἄλλα λόγια, αὐτό τό ὄνομα συνθέτει ὁλόκληρον τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας. Ἄν λοιπόν αὐτὴ πού γέννησε εἶναι θεοτόκος, ὅπωςδὴποτε εἶναι θεὸς καὶ Αὐτός πού γεννήθηκε ἀπ' αὐτὴν ὅπωςδὴποτε καὶ ἄνθρωπος. Γιατί πῶς θά μπορούσε νά γεννηθῇ ἀπὸ γυναικᾶ θεός, πού ἔχει τὴν ὑπαρξιν πρὶν ἀπὸ τοὺς αἰῶνες, ἂν δέν ἔγινε ἄνθρωπος; Ἄν πάλι αὐτός, πού γεννήθηκε ἀπὸ γυναικᾶ εἶναι θεός, ἕνας εἶναι βέβαια καὶ αὐτός πού γεννήθηκε ἀπὸ τὸν θεόν Πατέρα κατὰ τὴν θείαν καὶ ἄναρχον οὐσίαν καὶ τελευταῖα ἀπὸ τὴν Παρθένον κατὰ τὴν οὐσίαν, πού ἔχει ἀρχὴν καὶ εἶναι ὑπὸ χρόνον, δηλαδή τὴν ἀνθρωπίνην.

Καὶ εἶναι περιεκτικὴ ἡ ὀνομασία θεοτόκος, διότι εἰς τό πρόσωπον τῆς Παρθένου Μαρίας ἐπληρώθη τὰ ὑπὸ τοῦ μεγαλοφωνωτάτου Προφήτου Ἡσαΐου λεχθέντα: «Δώσει Κύριος αὐτός ὑμῖν σημεῖον• ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἠσ. 7, 14) Καί... «ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱός καὶ ἐδόθη ἡμῖν... καὶ καλεῖται τό ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», (Ἠσ. 9,6).

Ἡ θεοτόκος καὶ ἀειπάρθενος Μαρία, μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, καθίσταται τό δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύνამις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Διό καὶ τό γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱός θεοῦ», (Λουκ. 1, 35). Ὁ δέ Υἱός τοῦ θεοῦ δηλονότι «ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος» ἐκ τοῦ καὶ διὰ τοῦ δοχείου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν Παρθένον Μαρίαν σωματούμενος γίνεται καὶ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, «ὁ Ἐμμανουήλ».

Νά λοιπόν διατί ἡ Παρθένος Μαρία ἀποκαλεῖται θεοτόκος ἀλλὰ καὶ κλῖμαξ (σκάλα) ἐπουράνιος, δι' ἧς κατέβη ὁ θεός ἐπὶ γῆς, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος (Φιλιπ. 2', 7-8).

Γέφυρα δέ μετὰγουσα (μεταφέρουσα) τοὺς ἐκ γῆς (τοὺς ἀνθρώπους) πρὸς οὐρανόν εἰς τὴν δόξαν τῆς βοασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς τὴν δόξαν εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχει, δηλαδή τὴν δόξαν τοῦ Υἱοῦ καὶ θεοῦ αὐτῆς «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντας σε θεοτόκε», λέγει ὁ ὑμνωδός.

Ἡ Παρθένος Μαρία, Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὡς ἡ φυσικὴ, ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ κλῖμαξ καὶ γέφυρα μετὰξυ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, οὐρανόθεν καὶ ἐπιγείου κόσμου, ἀποτελεῖ τό αὐθεντικόν πρότυπον τῆς κοινῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, τῆς ἀξιωθείσης διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς κοινωνίας τῆς θείας δόξης.

Ἡ δέ θεία δόξα δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν τῆς δουλείας τοῦ σκοτοῦ τοῦ αἰῶνος τούτου, δηλαδή τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Παναγία θεοτόκος μετέχουσα εἰς τὴν δόξαν τοῦ Υἱοῦ καὶ θεοῦ αὐτῆς, μετέχει καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λοιπόν ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῶν θεοπνεύστων ὑμνωδῶν αὐτῆς ἀπευθύνεται στὴν Παναγία ζητοῦσα τὴν μεσιτείαν καὶ τὴν πρεσβείαν αὐτῆς εἰς τὸν Υἱόν της, ἵνα καταστήσῃ καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ καιροῦ

τῆς Ἀγίας νηστείας καί μετανοίας τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀξίους τῆς κοινωνίας τῆς ἀναστάσεως καί τῆς δόξης τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν».

Ἡ αὐτή ἀκολουθία ἐτελέσθη ὡσαύτως εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Μεγάλης Παναγίας καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Σεῖδανάγιας καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἀγίων Θεοδώρων μετά Ἑσπερινοῦ καί μετά θείας Λειτουργίας, ἧς προεξῆρξεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος τήν ἐπομένην Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ διὰ τῶν κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder